

LUKO PALJETAK

MIŠEVI I MAČKE

NAGLAVAČKE

B I B L I O T E K A V J E V E R I C A

UREDNIK ANA KULUŠIĆ

Ilustrirala

DIANA KOSEC - BOUREK

LUKO PA LJE TAK

MIŠEVI I MAČKE NAGLAVAČKE

Drugo izdanje

NAGRAĐA
»IVANA BRLIĆ-MAŽURANIĆ«
1973.

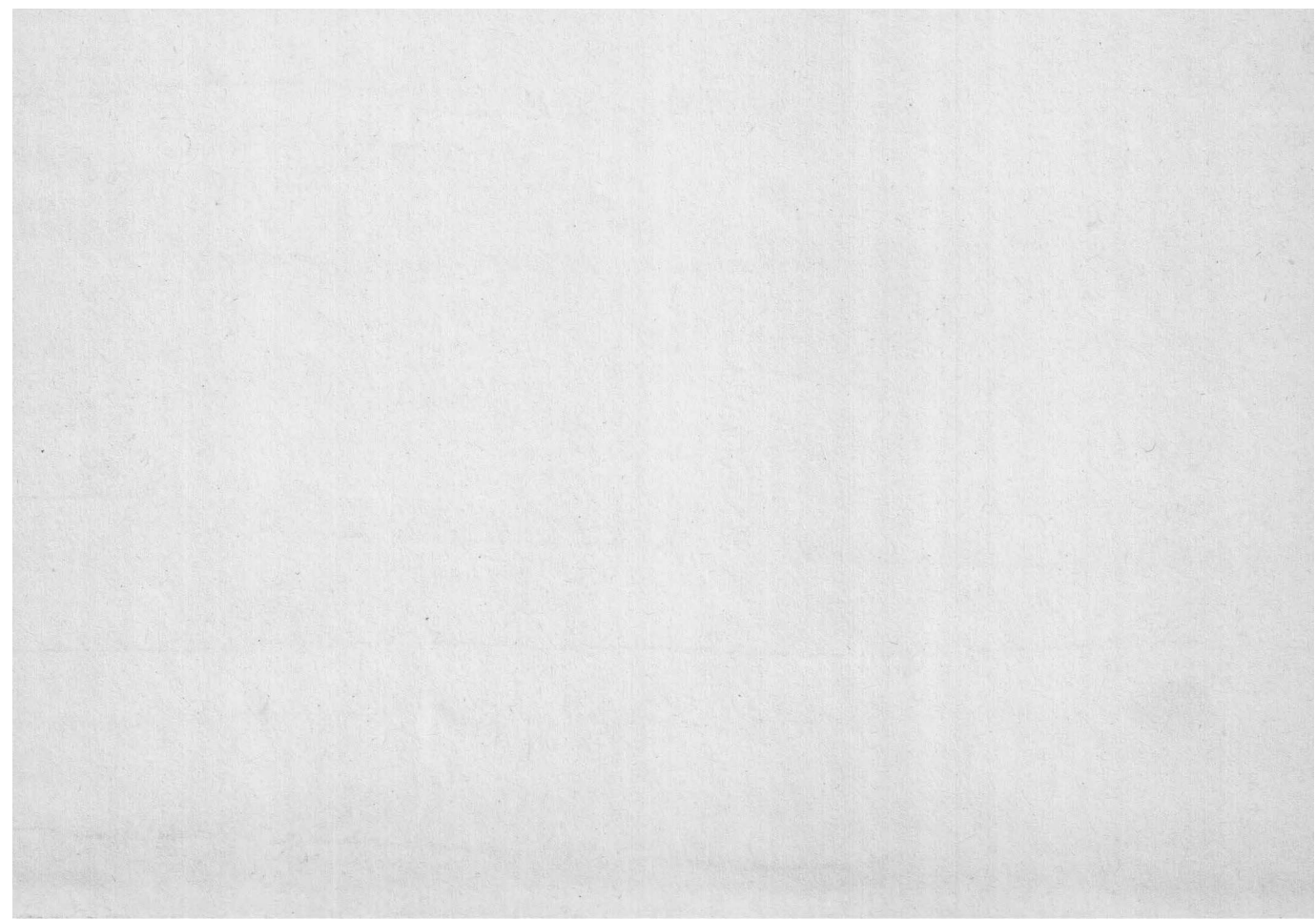
IZDAVAČKO KNJIŽARSKO PODUZEĆE

m l a d o s t

ZAGREB 1975

Tisak: OOUR Tiskara, mehanografija i galanterija NIgP-a »Vjesnik«, Zagreb — 1975.

MIŠEVI I MAČKE
NAGLAVAČKE

JEDNA JE MAČKA MNOGO JELA

Jedna je mačka mnogo jela
i postala je strašno debela,
užasno troma
užasno spora,
i da stvar bude mnogo gora,
jednog je dana srela miša.

Taj miš je strašno mršav bio
jer ništa nije jesti htio:
ni hranu grublju,
ni hranu finiju
taj miš je čuvao liniju;
jeo je samo iz nekih bočica
bio je tanak kao pločica.

Kada je mačka tog miša srela
i kada ga je pojesti htjela
trčati nije mogla,
skočiti nije mogla —
pomaknuti ni brk;
bila je na rubu živčanog sloma
onako debela i troma.

I miš se htio dati u trk,
ali da budu veći jadi
trčati nije mogo od gladi
onako jadan
onako gladan;
i tako nije bilo ništa.

Mačka je vidjela što je na stvari
da joj debljina posao kvari
a to joj nije bilo milo,
pa je zaključila
pa je odlučila
da skine koje kilo.

Pršuta više nije jela,
slanine više nije htjela,
salame više nije smjela;
jela je samo iz malih bočica
postala tanka kao pločica:
tako je bila tršava
tako je bila mršava.

I miš se odmah sjetio bijede
pa je odlučio da više jede;
jeo je mnogo
jeo je strašno
sve što je mogo:
grašak i brašno
sarme i čvarke
punjene paprike
goveđe juhe
debele muhe
nogice suhe
suha rebarca
trista trapista
francuski sir,
pa čak i žir;
tako se strašno širio
tako se strašno žirio
i postao najdeblji miš.

Mačka je opet tog miša srela
i opet ga je pojesti htjela,
ali ovako jadna
ali ovako gladna
trčati nije mogla
skočiti nije mogla
ovako tršava
ovako mršava ...

I miš je opet pobjeći htio
ali to nije mogao
jer nije snage smogao
ovako debeo kakav je bio:

i tako nije bilo ništa.

JEDNA JE MAČKA MNOGO PILA

Jedna je mačka mnogo pila
i nikad nije trijezna bila,
samo je cugala
samo je šljokala
samo je bumbila
samo je lokala,
i jednog dana s krova se skljkala
baš kad je padala kiša
na glavu jednog miša.

Taj miš je pravi trezvenjak bio
i nikad ništa nije pio
ni rakiju ni džin ni rum
pio je samo tonikum,
pio je samo neke kokte
i grickao je malo nokte.

Kad je ta mačka s krova pala
uopće nije za sebe znala
onako cvrknuta
onako zvrknuta
gdje joj je glava
gdje joj je rep,
onako pijana ko čep.

Ni miš za sebe nije znao
samo je kao klada pao
onako šiznut
onako zviznut;

i tako nije bilo ništa.

Mačka je vidjela da to ne valja,
da joj to ugled u društvu kalja
a to joj mило bilo nije,
pa je odlučila da manje pije
da bude vrijedna
da bude čedna.

Otađ je pila samo vodu,
otad je pila samo sodu,
i nije više pila rum
pila je samo tonikum
pila je samo neke kokte
i grickala je malo nokte.

Mišu se odmah ideja javi
da mu to netko radi o glavi,
pa je od straha jedva hodao
pa se polako piću odao.

Otađ je samo drijemao
otad je samo šljemao,
otad je padao s nogu,
taj miš je bio g r o g u .

Mačka je opet tog miša sreła
i opet ga je pojesti htjela;
kad ga je vidjela kako je cvrcnut,
kad ga je vidjela kako je zvrnut,
smjesta je u nesvijest pala
jer ona za to nije znala,
onako tapirana
onako frapirana.

I miš je vidio da treba klisnuti
i vidio je da treba zbrisnuti,
ali onako pokisao
ni pomaći se nije znao.

Sve mu je bilo nešto na tačkice
sve mu je bilo nešto na mačkice
sve mu je bilo nešto na prugice
sve mu je bilo nešto na dugice
sve mu je nešto bilo na pužiće
sve mu je nešto bilo na kružiće

i tako nije bilo ništa.

JEDNU SU MAČKU ZVALI ICA

Jednu su mačku zvali Ica.
Bila je prava gospođica
i to se nadaleko znalo
jer njoj je samo bilo stalo
da bude uvijek lijepa
od glave pa do repa,
da ima vitak hod
da živi a la mode.

Neprestano se puderirala
neprestano se parfimirala
pratila svaki modni šiz
pratila svaki TV-kviz
pratila svaki novi krik
bila je vrlo, vrlo šik.

Ta mačka jednog je dana
izišla iz svog stana
i otišla iz čista mira
lc frizeru da se nafrizira,
da bude cijela lijepa
od glave pa do repa.

A taj je frizer bio miš
i zvao se gospodin Riš,
i držao je »Salon za dame«
u aveniji Polutame,
a imao je malu bradu
i jedini je bio u gradu.

Bio je prepun mašte
bio je majstor pravi
i znao je na glavi
praviti prave bašte.

Tako je vješto strickao
tako je vješto lickao
tako je vješto packao
tako je vješto mackao.

Kad je ta mačka stigla
rekla je da bi se strigla
i da bi kosu prala.

Miš se na posao stavio
i kad je sve to spravio
mačka je rekla: — Hvala!
— i poljubac mu dala:
— Oh, gospon Riš,
premda ste miš,
pojest ću vas drugi put!

UMJETNO DISANJE

Jedna je mačka jednu bananu
kupila sebi u dućanu;
kad ju je htjela liznuti
kad ju je htjela griznuti
kad je pobacala kore,
može li biti gore,
srela je jednog miša.

Taj miš je mimo šetao,
taj miš je glavom klimao,
on pojma nije imao
da je toj mački smetao,
jer ima svakakvog svijeta:
tko zna tko kome smeta.

Mački je svjećica sijevnula
mački je svjećica bljesnula,
samo je malo zijevnula
samo se malo podbočila
a onda uzela z a l e t . . .

Na miša kad je skočila
i kad se na nj okomila,
na koru tad je tresnula
na koru tad je ljesnula,
i tako se polomila
kao da uči balet.

Ta stvar je miša kosnula
i on je bio blokiran,
i on je bio šokiran
odmah je počeo kužiti
da pomoć treba joj pružiti,
da nije vrijeme za brisanje
jer je stvar bila gusta.

Miš je taj bio osjetljiv,
miš je taj bio dosjetljiv,
razmišljao je malo
i na um mu je palo
da da joj umjetno disanje,
propisno: usta na usta.

Udahnuo je duboko
zažmirio na oko,
zatim je počeo puhati,
zatim je počeo duhati,
puniti mačku kao balon,
puniti mačku kao galon,
šištati,
dihati,
pištati,
pihati,
puniti mačku kao gumu;
i stalno bješe mu na umu

da mačku treba dobro stresti,
da mačku treba privesti svijesti.

Miš znojio se cijelo vrijeme,
i ovlažilo mu se tjeme,
znoj stalno mu je kapao

znoj stalno mu je curio
i miš se sav iznurio
i jadan skoro skapao.

Mačka je bila strašno blijeda,
mačka je bila kao kreda,
i ležala je kao krpa
i ležala je kao hrpa
i vidjela je zvijezde sitne,
i mislila da to je cmoka
nekakav mačak lijepog oka,
nekakav mačak dugog repa,
i mislila da pleše lijepa
u svojoj dugoj haljini maksu.

Miš je baš htio dozvati taksi
i mačku povesti do Hitne,
jer to su bile stvari bitne
u teoriji i u praksi.

Mačka je oči tad otvorila
i tihim glasom progovorila:
— Jesi li ti to, oh, dragi Šaša,
molim šampanjca, evo ti čaša .. .

Miš je duboko tad uzdahnuo
i od radosti repom mahnulo:
—• Gospođo mačko, oh, very well,
ja nisam Šaša, ja sam Mišel.

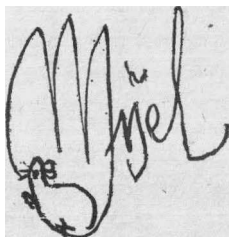
Mačka je rekla: — Mišel, krasno,
ljubili ste me efikasno,
u prijateljstvu ćemo biti

ja i vi, odnosno ja i ti
do daljnjeg, ako želiš,
odnosno, ako želite,
što, dakle, na to veliš,
to jest, što na to velite?
i smješkala se kao prije,
al miša nigdje bilo nije.

Mačka se začudila tome.
Sutra je jedno pismo plavo
u sandučiću našla svome:

*Nadam se da ste sada zdravo,
puno pozdrava lijepih šalje
Vam Vaš Mišel*
— i tako dalje ...

Datum, i pečat,
i vlastonožni potpis

A close-up photograph of a handwritten signature in dark ink on a light-colored, slightly textured paper. The signature is written in a fluid, cursive style. The first part of the signature is a large, stylized 'M' that loops around. The second part is 'išel', with a small 'u' written above the 'i'. The final 'l' is long and extends to the right.

JEDNA JE MAČKA GLASOVIR SVIRALA

Jedna je mačka glasovir svirala
i svaku tipku redom je dirala
i napamet je znala note
i topila se od divote.

A svirala je, to da znate,
na mjesečini mačje sonate
i svirala je s puno sjete
preludije i menuete.

I svirala je stvari fine
i valcere i sonatine,
zanosila se glazbom lijepom,
i svirala je stvari mnoge
sa dvije, tri, i čet'ri noge,
a služila se čak i repom.

Tako je divno gudila
da se i sama čudila.

Jednog je dana tako
svirala cica-mica
kad iznenada, tko zna kako,
— cak! — pukne jedna žica;
jer glasovir je bio star,
a to je bila strašna stvar.

Mačka dva dana nije spavala
samo je glasovir naštimavala
i tražila je žicu svud;
uzalud bješe svaki trud.

Toj mački naglo jedan dan
na pamet padne sjajan plan:
naime, kod nje svoj je stan
imao jedan mali miš
po imenu gospodin Iš,
a tu je (sasvim jasna stvar),
živio kao podstanar.

Njemu je sve to sviranje
i sve to preludiranje
naravno išlo na živac,
a mačka bješe krivac.

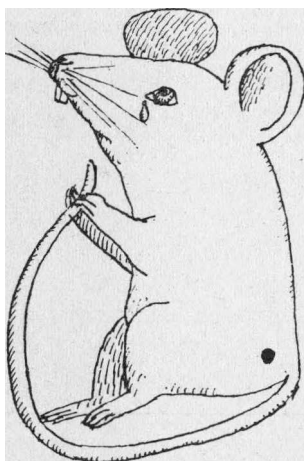
On za nju ništa nije mario
i uvijek joj je posao kvario:
ništa je nije šljivio, .
za svoj je račun živio.

Mački se javila sjajna misao,
pa ga je sedam dana vabila,
da joj gospodin ne bi zbrisao,
i napokon ga ipak zgrabila.

Od sreće sva je evala
od sreće sva je sjala
od uha pa do uha razvuklo joj se lice
zatim je, lijepo, rep mu zategla — mjesto žice!

I to je za nju bio spas
isplatio se tako lov
glasovir opet bješe nov
glasovir opet bješe lijep.

Otađ je kao luda svirala
i svaku tipku redom dirala,
al najljepši je zvon
i najljepši je glas
imao mišev rep!

JEDNA JE MAČKA JELA SLATKIŠE

Jedna je mačka jela slatkiše
i gutala ih što može više,
pa su joj zubi postali slabi
klimavi kao staroj babi
i sami su joj od sebe škljocali
i sami su joj od sebe zvali.

Iz čista su se mira bušili
iz čista su se mira rušili
i kao pravi pijanci vladali:
sami su jedan po jedan padali,
pa nije mogla grickati kosti,
ni smješkat se kad dođu gosti,
ni otići u grad na ples.

A najveći je hvato bijes
što nije mogla lovit miše!

Svaki bi odmah u smijeh prasnuo
i sav bi se od smijeha tresao
i kao lud bi pred njom plesao,
i sav njen polet tad bi splasnulo
i sav njen polet tad bi zgasnuo
pa bi se skrila iza zida
rumena do uha od stida.

I sama bi se sebi smiješila
i sama bi se sobom tješila
i pojela bi dva-tri slatkiša
mekana, u obliku miša.

Jednog je dana mačka odlučila
da stane na kraj tome kvaru
da stane na rep tome jadu,
pa se uputila zubaru
ponajboljemu u tom gradu.

A taj je zubar bio miš.

Mačka je ušla u čekaonicu
i tamo našla jednu slonicu,
i strizibube dvije blijede,
kako na istoj klupi sjede.

Krokodil jedan star i sijed
mirno je čekao svoj red,
i mirno čitao žurnale;
znala je da sad nema šale.

Kad su je prozvali po broju
mački se srce ko kamen stvrdlo,
ušla je, sjela, sva u znoju,
a miš je odmah uzeo svrdlo.

Sve joj je zube redom dirao
ko po klaviru da je svirao
neke je vukao
neke je vadio
neke je žbukao
neke je sadio
neke je bušio
neke je lupao
neke je rušio
neke je čupao
neke je blanjavao

neke je brusio
neke je sklanjao —
svaki drmusio
i svaki zub joj tako armirao
da je i samu mačku šarmirao;
tako je divno i spretno radio.

A kad je bilo gotovo sve to
miš joj je tada rekao: — Eto,
za vas problema nema više;
možete jesti hranu svaku,
možete gristi čak i žvaku
šibice
žbice
žlice i
žice,
iglice
ciglice
ukosnice,
možete lovit čak i miše!

I dok je mačka tu novost smjestila
jadna se gotovo onesvijestila.

Miš je vidio da se prenaglio
i lijepo smjesta je odmaglio,
smjesta je lijepo strugnuo
i kao mudar šmugnuo.

Mačka je tad od silne sreće
slatkiša smazala tri vreće.

Mjesec je dana tako slavila
i tjerala je sve po starom,

a tad se ista bolest javila —
pred istim našla se zubarom.

Miš joj je vrata otvorio
i kad je vidio tko je
znao je odmah što je,
pa joj je odgovorio:
sa smiješkom i u lice:
— Oprostite mi, gđice,
danas me nema doma!

JEDNA SE MAČKA SAMO SMIJALA

Jedna se mačka samo smijala
i samo masne šale zbijala,
samo se kesila
samo se mijesila
samo je vrištala
samo je njištala.

Od smijeha je samo pucala,
od smijeha je samo štučala,
ključala poput čajnika
od repa pa do krajnika.

Toliko je uspjeha imala
da je ploče snimala
za tmurne noćne barove
za tužne bračne parove.

Te ploče bile su pravi hit
jer smijala se kao kit;
tako bi razvukla vilice
da bi joj nabrekle žilice.

Ta mačka tresla se od smijeha,
ta mačka je od smijeha prela
i jednog dana ispod streha
jednog je malog miša srela.

Taj miš je uvijek tužan bio
i cijeli dan je suze lio,

samo je šmrcao
samo je grcao
samo je kišio
samo je mišio
samo je suze cijedio
i sve je više blijedio.

Taj miš je putem klecao
taj miš je stalno jecao
stalno je cmoljio, šmrkao,
stalno je suze srkao,
stalno je suze točio,
stalno je rubac močio.

I nosio je crni dres
i čitao »Bonjour tristesse«
i nije išao na ples;
samo je tužne snove snivao
u suzama je samo plivao.

Kad je ta mačka tog miša srela
i kada ga je pojesti htjela
tako se smijati stala
da skočiti nije znala,
da je na leđa pala,
da je na pod ko kvaka tresla,
toliko se od smijeha stresla.

A miš bi bio skočio
i miš bi bio strugnuo
da nije suze točio;
ovako, sav se ugnuo
i posve se ukočio.

Samo je tako stajao,
samo je tako zdvajao:

i tako nije bilo ništa.

Mačka je vidjela da dobro nije
što se toliko puno smije,
pa je odlučila da više ne njišti
pa je odlučila da više ne vrišti
da ne kesi se poput lude
da ozbiljna u svemu bude.

I obukla je crni dres
i kupila »Bonjour tristesse«.

Od smijeha više nije pucala
od smijeha više nije štucala.

Otad je samo šmrkala
otad je samo grcala
otad je samo plačkala
otad je samo mačkala
otad je samo kmezala
i rep je u čvor svezala;
tako je bila tužna
tako je bila južna.

I miš je vidio da dobro nije
da cmizdri i da suze lije,
pa je počeo čitati stripove
i neozbiljne skupljati tipove,
i tražit samo vedru družinu,
i ujutro je jeo užinu,

i nije više klecao
i nije više jecao.

I čitao je mini-top humor
i nije znao što je umor,
samo se kesio,
samo se mijesio
samo je pištao
samo je vrištao;
tako je bio jedar
tako je bio vedar.

Miša je opet ta mačka srela
i opet ga je smazati htjela,
ali ovako cmoljkava
ali ovako oljkava
vidjela nije rep pred okom,
a kamoli da jednim skokom
smaže ga kako spada.

Pala je kao klada!
i samo tako sjedila
i samo tako gledila
i samo suze cijedila
i samo isuze točila:
i samog miša smočila.

Kad je miš vidio kako je nujna
kad je miš vidio kako je bujna
nije se mogao pomaći,
kamoli rupe domaći.

Od smijeha sve mu se ljuljalo
od smijeha sve mu je kuljalo,
sve ga je štreckalo
sve ga je peckalo
sve ga je štipkalo
sve ga je pipkalo
sve ga je rackalo
sve ga je žackalo
sve ga je lickalo
sve ga je grickalo

sve mu je nešto bilo vickasto
sve mu je nešto bilo mickasto:

i tako nije bilo ništa.

ZALJUBLJENI
KROKODIL

STONOGA U TRGOVINI

Stonogi jednoj,
odjednom, usred ljeta
(kad u dućanu ima mnogo svijeta),
na pamet palo kupovati sandale!

Sve bi to bilo lako
kad bi sve noge njoj
imale jednak broj,
ali to nije baš tako.

Njoj samo prvih deset
ima broj četrdeset,
dvadeset osam nogu,
koliko Vidjeti mogu,
ima broj pet i po,
a zamislite samo još onih drugih sto!
po redu kako koja
svaka je drugog broja.

Ali što ja tu mogu,
ja joj ih nisam krojio,
ja sam ih samo brojio
i baš sam se oznojio.

Sedam je dana trgovac radio,
bez prestanka je cipele vadio
i uopće se nije odmarao
i kutije samo otvarao
i cipele je samo brojio
i kao nilski konj se znojio.

A stonoga je birala, birala,
svaku je cipelu prstima dirala,
svaku je cipelu redom dotaknula,
svaku je kutiju s police maknula.

Gospom je Stonožac
sjeo na tronožac
i čitao je dnevne novine
dok ne dođe kraj te kupovine.

Da znate samo što je sve radila!
na pod je svaku cipelu vadila,
neke je bacala, neke je lomila,
a u dućanu rasla je gomila.

Neke su bile vrlo tijesne
neke su bile vrlo desne
neke su bile vrlo lijeve;
neke su bile vrlo široke
neke su bile vrlo duboke
neke su bile dobre a skupe
neke su bile ružne i glupe
neke su bile lijepe i čvrste
a nije mogla uvući prste.

Cipela tamo bješe sva sila:

neke su bile od krokodila,
neke su bile od mišje dlake,
neke su bile dobre i jake,
neke su bile od zmijske kože,
neke su bile gospodebože,

neke su bile vrlo zgodne,
neke su bile staromodne,
neke su bile glatke,
neke su bile kratke;
neke su sive,
neke su plave,
neke su krive,
neke su prave,
neke su bile od crnog laka;
neku je manu imala svaka!

Trgovac sav se od posla kidao
i cipele je samo skidao.

Sve bi to bilo vrlo lako,
da je sve bilo samo tako.

Kad su sve kutije skinuli s polica
i iz svih izloga i sa stolica,
odmah je bilo jasno, odmah se vidjelo
da stonogi se nije baš ništa svidjelo;
rekla je samo: — Hvala, drugi put!

A trgovac je bio kao limun žut,
i bio bi joj razbio zube,
da se ne boji milicije.

KROKODIL S KRAVATOM

Jedan krokodil kupio kravatu
a nije znao kako da je sveže,
jer ljudi odmah trkom bježe,
pa je pozvao svoga tatu.

Tata je bio gospon stari
i dobro znao je te stvari.

I stigao je krokodomobilom
da sina riješi teških briga;
on imao je brdo knjiga:
»Kako se prave voćne salate«,
»Kako se vezuju kravate,
u skladu s modnim krikom i stilom«.

Tata je stigao, odmah je došao,
mije mi mjesec dana prošao,
a čim je stigao nije otezao
i smjesta mu je kravatu svezao.

Krokodil sad mije morao brimuti
samo je važno digao bradu
kravatu šetao po gradu,
a kad je stigao kući
i kad se htio svući,
nije je više mogao skinuti.

Krokodil je smjesta pozvao tatu
da mu on opet odveže kravatu,

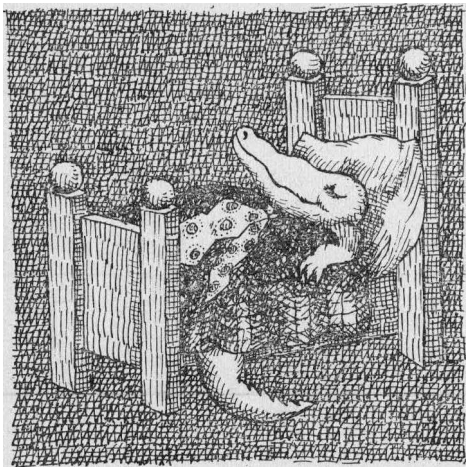
pozvao ga je telefonom
zamolio ga lijepim tonom:
— Molim te, tata,
znaš, ovaj, kravata ...

Tata je samo ramenima slegnuo
a krokodil u krevet legnuo
onako odjeven, sav u kravati,
i nije zaspao sve do šest sati.

Što se vi čudite!
ako vi znate
kako se odvezuju i zavezuju kravate
vi ga probudite,
pa mu od vežite.

Hej, ne potežite!

Bolje da bježite!

ZALJUBLJENI KROKODIL

Jedan se krokodil strašno zaljubio,
toliko da je pamet izgubio,
malo je pjevao, malo je plakao
malo je plesao, malo je skakao
malo se mrštio, malo se smijao.

Otađ se svakog dana brijao,
tri noći nije oka sklopio,
toliko se od sreće topio
da se jedanput čak i opio.

I počeo je brže disati
i počeo je pjesme pisati
i ružičasta pisma duga
kako ga muči prava tuga
i prava radost u isto vrijeme
i kako će mu procvasti tjeme,
i kako mu je tijesan globus
a srce kao autobus.

leđnog je dana smogao snage
i kupio je pet kamelija
i krenuo do svoje drage,
koja se zvala Amelija,
i nosila je čarape kratke
i imala je uvojke slatke
i imala na licu pjege,
tri od rođenja, tri od žege,

ali to nije bilo vidljivo;
ponašala se vrlo stidljivo:
crven jela bi poput maka
i cipele od crnog laka
nosila poput svoje tete
na visoke i tanke pete.

Krokodil krenuo je pješke
i mislio je misli teške-
kako da počne i što da kaže,
i bilo bi mu puno draže
da ne mora to biti tako.

Sve bi to bilo vrlo lako
da može samo skoknuti
i dragu svoju cmoknuti
i gotovo! Ovako:

pozvonit treba na vrata
pa će tad doći tata
pa će tad doći mama
pa će tad doći tetka
pa stric, pa dva-tri brata,
pa onda iz početka —
da propadneš od srama,
a dragoj nigdje traga nema.

Krokodila je spopala trema,
i počelo je kišit k tome,
i on sav snuždio se, bome,
i objesio nos i bradu
i tako išao po gradu
i vukao rep kao vreću
i mislio sve: hoću — neću.

Tako je putem gazio
i kad je buffet spazio
odmah je tamo šmugnuo
i jedan jogurt cugnuo.

Tako je stalno strepio
tako se stalno krijepio
i kad je sumrak pao
on više nije znao
kamo je zapravo krenuo,
pa je na uglu skrenuo
u kafanu »Kod Amelije«,
naručio je dvojni A,
najprije jedan, zatim dva,
a svoje lijepe kamelije,
poklonio je gazdarici.

KROKODIL HARMONIKAŠ

Jedan krokodil, gospodin mladi
stanovao je u jednoj kadi
u kupaonici s glatkim podom
sa studenom i toplom vodom
gdje ima aparat za brijanje
gdje ima aparat za grijanje
gdje ima aparat za hlađenje
gdje ima aparat za glađenje.

Tu je mogao čitati knjige
tu je mogao slušati vijesti
tu je mogao piti i jesti,
nije imao nikakve brige;
i nije znao što da radi.

Jednog se dana rano digao,
zatim se brijao, nokte strigao,
pa dokoljenke navukao
i ruke u džep zavukao
na glavu francusku kapu stavio
i dug šal oko vrata zavio
u trgovinu pošao
i kad je tamo došao
kao da neće, i sve za šalu,
harmoniku je kupio malu,
malenu sasvim, s devet basova
i s četrdeset i pet glasova.

Nimalo nije oklijevao
i odmah ju je stezati
počeo, i rastezati,
i baš je divno pjevao:

— Krokodil ja sam jedan lijep,
to lako može vidjet svak,
dao bih sebi sašit frak,
al ne znam gdje ću staviti rep!

Sreo je zatim jednog slona
vozača teškog kamiona.

Ovaj je slon u jednom klubu
svirao svako veće trubu
svirao svako veće džez
a zatim pio kuhan sljez.

Sreli su tada jedno prase,
što sviralo je trombon
pa su mu dali bombon
da privežu ga za se,
skupa su dalje krenuli,
svirali ko da su šenuli.

Slon je zaželio jednu željicu
da vidi staru prijateljicu
što svirala je u jednom sastavu
i čekala je bračnu rastavu.

To bješe jedna mačka lijepa
obrva dugih i dugog repa.

Kad su pred njena vrata stignuli
i stali svirati serenadu
netko je na njih izlio kadu
bacio lonac za cvijeće
bacio kantu za smeće
bacio dvije stolice
bacio dvije police
bacio četiri tegle
bacio četiri pegle
bacio jedan avan
bacio cijeli tavan
bacio noćnu posudu
(što je za svaku osudu);
jedva su kući švignuli
jedva su kući šmignuli.

Sreli su zatim jednog miša
u hlačama od crnog pliša.

Taj miš je svirao rog
taj miš je pio grog
taj miš je zijevao
taj miš je pjevao:

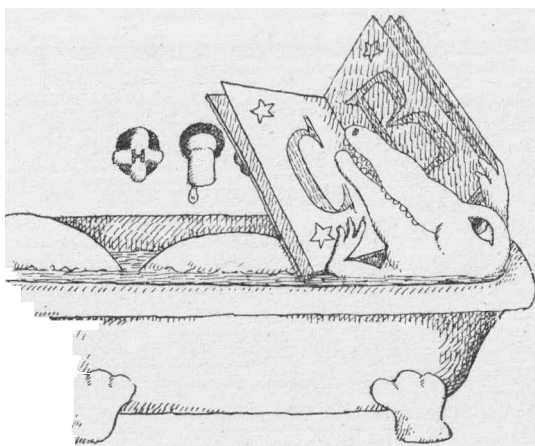
— Ja miš sam jedan lijep,
kad ja obučem frak
posao to je lak,
ja stavim rep u džep!

Krokodil je stao čupkati bradu
i vratio se u svoju kuću,

pustio odmah vodu vruću
i skočio u toplu kadu.

Nije se nikome javio
na vrata tablu je stavio:

DA NISI OVAMO HODIL,
TU STANUJE KROKODIL!

NOVOSTI S POSLJEDNJE
STRANICE

NOVOSTI

Odлучila jedna osa
da ne ide više bosa.

Odлучio jedan kos
da promijeni sebi nos.

Odлучila jedna koza
da se u raketi voza.

Odлучio jedan mrak
da obuče crni frak.

Odлучila jedna juha
da se sutra sama kuha.

Odлучilo jedno kljuse
da se uzda samo u se.

Odлучio jedan dan
da proslavi rođendan.

Odлучio jedan sir
da s rupama sklopi mir.

Odлучio jedan led
da postane sladoled.

Odлучila jedna zvijezda
da ispadne iz svog gnijezda.

Odlučio jedan kaput
da sam danas krene na put.

Odlučio jedan zec
da nauči eci-pec.

Odlučio jedan puž
da postane dobar muž.

Odlučio jedan prst
da postane kažiprst.

Odlučila crna kvočka
da na kraju bude •

PUŽ NA PUTOVANJU

Odlučio je jedan puž
da krene na put.

Rozima je strignuo
pa je sidro dignuo.

Kupio je kapu žutu
stigao je u Kalkutu.

Kupio je novu lulu
stigao u Honolulu.

Kupio je plavu pticu
doputovao u Niču.

Kupio je espadrile
stigao je na Antile.

Kupio je žutu trubu
Stigao je tad na Kubu.

Kupio je vau-vau
stigao na Krakatau.

Nosio je žutog pijetla
sve do Popokatepetla.

Kupio je žutu kravu
stigao je tad na Javu.

Kupio je žutu patku
stigao je na Kamčatku.

Kupio je žuto jaje
stigao je na Havaje.

Našao je novu kesu
stigao je u Odesu.

Kupio je tumbaj-tombaj
stigao je tad u Bombaj.

Stigao je i u Rio,
tu se malo odmorio.

Kupio je žuto jare
stigao na Baleare.

Kupio je žutu kozu
stigao je na Formozu.

Kupio je tingaj-tangaj
stigao je tad u Šangaj.

Kupio je tintung-tantung
stigao je tad u Šantung.

Bio je i u Parizu
vidio je Mona Ližu,

napravio malu stanku —
stigao u Kazablanku.

Stigao je u Tokio
umoran je vrlo bio.

Prodao je kapu žutu
napustio je Kalkutu.

Prodao je plavu pticu
napustio je i Nlicu.

Prodao je žutu trubu
ostavio je i Kubu,

ostavio žutog pijetla
ispod Popokatepetla.

Prodao je žutu kravu
ostavio je i Javu.

Prodao je žuto jaje
ostavio i Havaje,

napravio malu stanku —
napustio Kazablanku.

Odnio je bijelu patku
pustio je na Kamčatku.

Doputovao u Rio
tu se malo odmorio.

Prodao je vau-vau
napustio Krakatau.

Skupio je nove pare
napustio Baleare.

Vratio se kući.

Poslao je bulu-bulu
znancima u Honolulu.

Poslao je oici-mici
prijateljima u Nici.

Poslao je dvije trube
prijateljima sa Kube.

Poslao je mjau-mjau
znancima na Krakatau.

Poslao je enci-menci
prijatelju u Firenci.

Poslao je priču kratku
prijatelju na Kamčatku.

Poslao je jednu metlu
na dar Popokatepetlu.

Poslao je dva bombona
prijatelju iz Londona.

Poslao je gumbaj-gumbaj
prijateljima u Bombaj.

Javio se svima
da je živ i zdrav.

KRAVA SA ZELENYM OČIMA

Jedna je krava po Mjesecu šetala
nikome tamo nije smetala.

Tamo je bila kao kod kuće,
nije joj bilo nimalo vruće.

Istina, ne znam što je pasla,
znam samo da je odlično rasla.

Nije joj tamo bilo ružno,
bilo je samo malo tužno.

Nikoga tamo nije sretala
samo se cijelog dana šetala.

Samo je putem malo zijevala
i usput samo malo pjevala,

a rog joj je u zvijezde stršao,
ona je rasla a Mjesec mršao.

Kako je krava stigla tamo
o tome mogu reći samo

da je to bila obična krava
kao i svaka druga prava,

samo je imala oči zelene:
pitajte osim toga nju!

TRI MESARA

Tri mesara buhu klala,
al se buha nije dala!

Prvome je na nos stala,
drugome u oko pala,
a trećemu — nije šala ...

Buha sim,
što je s njim?
Buha tam,
što ja znam!

Prvom raste nos do stropa,
veći mu je i od topa,
po tanjuru nosom kopa,
nosom dugim tavan buši
i na nosu rublje suši.

Buha sim,
što će s njim?
Buha tam,
što ja znam!

Drugom ispadaju zubi,
glas mu sličan staroj trubi,
nos mu se na dvoje račva,
glava mu je kao bačva.

Buha sim,
što ću s njim?
Buha tam,
što ja znam!

Trećemu ja ne znam što je
buhe mu se glavom roje,
uši su mu pune cvijeća
'trbuh mu je kao vreća,
ruke su mu kao konci,
oči su mu kao lonci.

Buha sim,
što je s njim?
Buha tam,
Što ja znam!

Tri mesara buhu klala,
al se buha nije dala!

Buha sim,
Buha tam,
pobjegla im buha van!

Drž buhu!
hOp
hOp
hOp

h P
0
h O
h
hOp

DVA HIPOPOTAMA

Dva su hipopotama
svirala po notama.

K njima su došle dvije žabe
iz vrta kraljice od Sabe.

Na češalj stavile su list
i počele su svirat twist.

Probudile su nosoroga
jednoga, zloga, osoroga,

koji je bio vrlo gluh
al imao je dobar njuh.

Stalno je jeo luk i česan,
uvijek je bio vrlo bijesan.

On počeo je na njih vikati:
— Možete se vas dvije slikati!

Svirajte na toj svojoj berdi
al što vi znate što je Verdi!

I dodao je: — Uši baš ste mi probile!
i počeo pjevušit: la donna e mobile.

DVA DINOSAURUSA

Dva dinosaurusu
iz Epidaurusa

u Dubrovnik su jučer stigli.
Tamo su silnu graju digli

dok su mirno gradom šetali
i nepoznata lica sretali.

Govorili su jezik trački
i imali su puno znački.

Mirisali su po sapunu,
šetali su po Stradumu.

K njima su tada prišla dva zdura
i pitali ih: — Koja je ura?

Što radite vas dva u Gradu,
jeste li došli na paradu?

Oni su rekli tad bez straha
da donijeli su vreću graha

da je na tržnici prodadu!

Dva dinosaurusu
iz Epidaurusa.

MORSKI JEŽ

Jedan jež na dnu usred mulja
jeo je blitvu is malo ulja.

Tad pojavi se jedna noga
i ugazi na ježa toga.

Čija li je, jež to nije znao,
samo se strašno ljutit stao:

— Molim vas, kakav je to način
zabosti nogu u moj začín,

iščupati mi pola brade;
samo prostaci tako rade

i nitko drugi! Osim toga,
čija je, uopće, ta noga?

Tad javio se vlasnik noge
i rekao mu stvari mnoge ...

Ježu se od njih kosa digla:
— Nemojte biti takva cigla! —

reče jež — mirno blitvu sam njupao,
a u moj tanjur tad je upao

vaš taban, na glavu mi sjeo
u času dok sam mimo jeo

i mimo sjedio kod stola,
pokvario mi brade pola;

a osim toga, ja vas zvao
nisam! — i tad se smijati stao

na sav glas kao nikad prije.
Noga je rekla: — Sada nije

baš pravi trenutak za smijanje

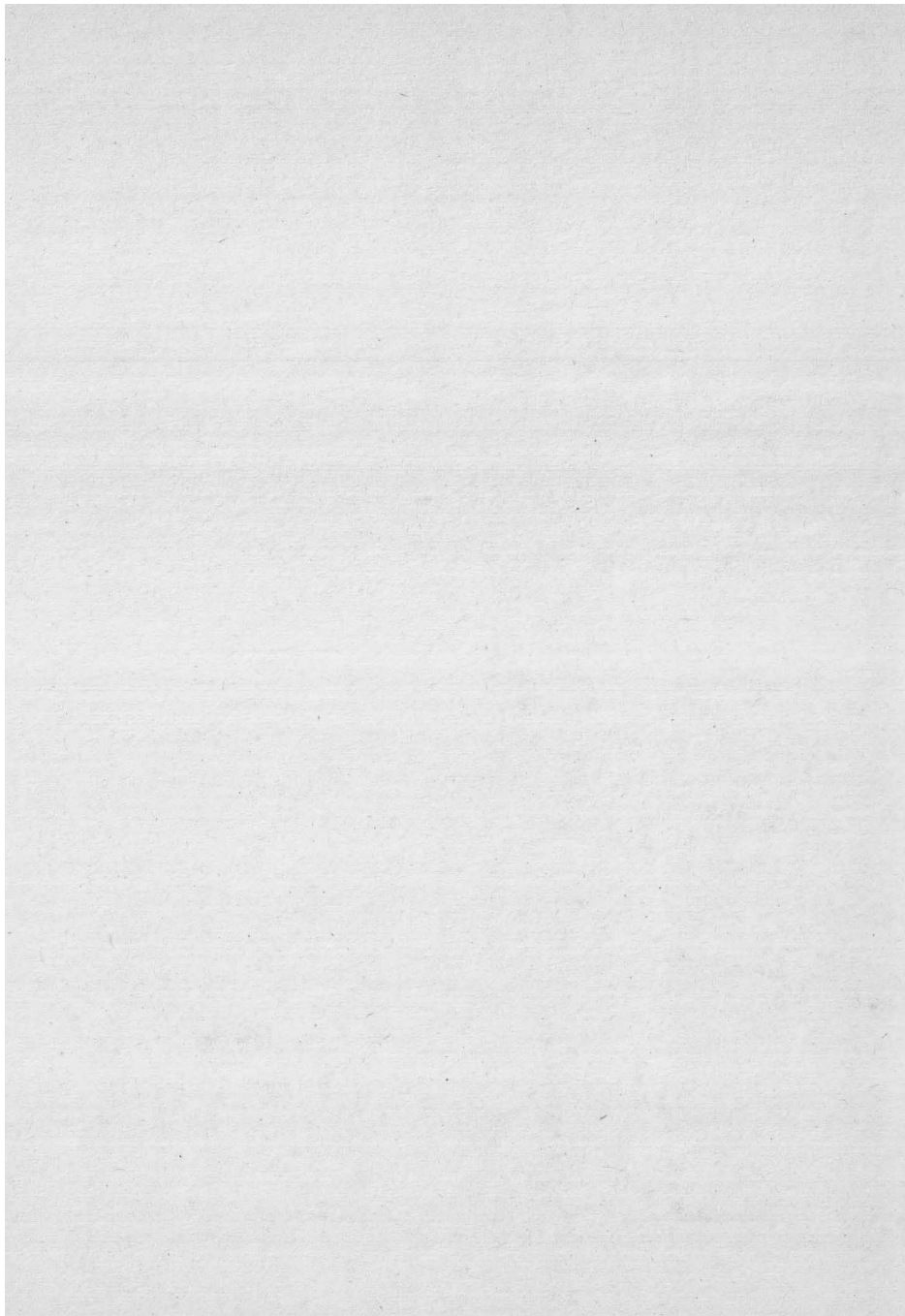
A ako hoćete baš znati,
ja ću vam jedan savjet dati:

kupite aparat za brijanje!

\

ŠTO SE SVE Z B I V A
I S P O D L I S T A

ŠTO SE SVE ZBIVA ISPOD LISTA?

Gitaru svira jedna glista,
mali zec dugih sivih uši
sjedi i u slast lulu puši
a mačak puše u maslačak
a jedna osa ide bosa
a jedna muha juhu kuha,
da bude topla jušica
za devet gladnih mušica.

Pčela u svježem hladu
priprema marmeladu,
zrikavac u vlažnoj travi
od jagoda puding pravi,
jedan mrav
pravi splav
da prepliva kap rose
jer su mu noge bose.

Po notama cvrčak cvrči,
gusjenica jedna trči,
igraju dva puža šah;
jednu bubamaru strah
da bi joj od silne žege
izblijedjeti mogle pjege,
žabici misao banu
da otvori kavanu.

Mačka se bavi ribarstvom
komarac novinarstvom
a krtica kiparstvom.

Zatim se puna mira
spušta noć, šumi trava
i zec i leptir spava,
zrikavac sanjiv svira.

SUNČEV ZRAČAK

Odvezo se sunčev zračak
sakrio se za oblačak.

To gledao jedan mračak
pa ukrao sunčev zračak,
pa legao pod maslačak.

Nastao je zatim tajac;
to gledao policajac

uhvatio crnog mračka
zgrabio ga kod maslačka,
oteo mu pola zračka.

A mračak je drugo pola
sakrio pod crna kola

sakrio u crnu kesu,
da mu zračak ne odnesu.

Odsad ona pola zračka
svu noć svijetli iz tog mračka.

NA DIVLJEM ZAPADU

Jaše staru kobilu, Oklahoma Kid,
a ta stara kobila ima slabi vid.

Jaše staru kobilu, Oklahoma Kid
i u prvoj ulici udari u zid.

Reče staroj kobili, Oklahoma Kid:
— Čuj ti, stara kobilo, zar te nije stid!

Jaše mladu kobilu, Oklahoma Džim,
i na glavnoj ulici sudari se s njim.

Svoj revolver izvadi, Oklahoma Džim,
nacilja i opali tri metka: — pim-pim!

Svu ulicu prekrije gusti crni dim.
Šerif zatim dojaše na konju: — klim-klim.

— Uh, ništa se ne vidi! — šerif reče njima.
— Uh, ništa se ne vidi, od tog strašnog dima!

Šerif vikne: — Pušite! Što stojite tu! —
Svi stadoše puhati u taj dim: — pu-pu . . .

Kad je dim nestalo, u toj cijeloj stiski,
Oklahoma Kid i Džim sjede, piju viski.

Naočale kupi tad Oklahoma Kid
pa sad stara kobilu ima dobar vid.

Jaše mladu kobilu, Oklahoma Džim,
Oklahoma Kid, haj-lo! jaše skupa s njim.

SLIČICA

Iz jedne male sličice
izišle dvije ptičice,

pa letjele po svijetu,
šaptale svakom cvijetu

čudesne male tajne:
kako su zvijezde sjajne

i kako mjesec spava
i kako šumi trava

i kako trči voda
i kako leti roda

i kako pjeva ćuk
kako je noću muk,

kako je sunce zlatna nota
u kajdančicama života.

Pričale divne priče
pjevale zvonke pjesmice
ko dvije srebrn-česnice
ko dvije sjajne stvarčice
ko dvije bijele barčice

dva nježna plava listića
iz jednog malog kistića

koji u ruci mala Klara
drži dok po papiru šara.

JEŽIĆ UBODEŽIĆ

Ježić Ubodežie
peo se na briježić.

Počeo je padat snježić
pa je ježić
bježić
bježić
pobjegao kući:

napravio tamu
obuko pidžamu
legao u krevet vrući
pa spava li spava —
vidi mu se samo glava.

Ležić
ležić
ježić.

Pa
da,
pa
da,
snje
žić

PUŽ I PUŽIĆA

Puž i pužića
sklopili danas brak.

Kum im bio sunčev zrak
a matičar mak.

Vjenčali se blizu grada
usred jednog vinograda
jutros rano, pa su sada
puž i pužića
muž i mužića!

P.S.

Žive tu blizu
u našem kvartu,
a priča se da dijete
očekuju u martu.

ZVONČÍČ I PČELE

Zvončíću,
zvončíću,
maleni lončíću!
što to danas
kuhaš za nas?
što ima u tvojoj zdjeli,
je li?
je li?

Zvončíću,
zvončíću,
plavi balončíću!
bolje da rečeš,
da kolač pečeš!
za nas male žute pčele,
da budemo
mi debele!

LEPTIR

Leptir je nekad davno bio cvijet,
imao stručak s dva duga lista,
prašnika sitnih i nježnih trista,
a tad najednom jednoga dana
put nepoznatih htjede strana —
u daleki da krene svijet.

Jednog se jutra naglo vine
lagan u čudesne visine.

Tad mu je nebo dalo svoju
prozirnu plavu sjajnu boju,

a sunce mu je zlata malo
iz kutijice svoje dalo,

crvenu žarku boju mak
a ljubičastu mali slak,

srebrnu punog mjeseca trak:
vjetar ga nosi brz i lak . . .

Lagano bivši cvijetak leti,
promatra trave kako niču,
zvijezde i njihov čudni splet,
a ponekad se svega sjeti
pa tad na prvi cvjetic sleti
i dugačku mu priča priču:

kako je nekoć bio cvijet.

KIŠA

Kad kiša pada:

brkovi rastu
mački i mišu,
baki i djedu,
zecu i buhi,
žabi i muhi.

I raste brada
jarcu i kozi,
danu i noći,
bradi i nozi.

I što još raste?

Rastu pidžame,
rastu rukavi,
rastu salame,
tate i mame,
seke i brace,
i male mace.

I što još raste?

Kad kiša pada
raste broj jedan,
raste broj sedam,
raste broj osam,
raste broj devet
i raste krevet.

I što još raste?

Brodovi rastu,
plodovi rastu,
svodovi rastu,
podovi rastu.

I što još raste?

Rastu cipele,
rastu papuče,
rastu čarape,
rastu haljine,
rastu daljine,
rastu kotači,
rastu kolači.

I što još raste?

Rastu džepovi,
rastu čepovi,
rastu repovi,
rastu nosovi,
rastu štosovi,
rastu brkovi,
rastu šmrkovi.

I što još raste?

Rastu listovi,
rastu kistovi,
rastu šampite,

rastu krempite,
rastu viljuške,
rastu stolovi,
rastu volovi.

I što još raste?

Kad kiša pada
rastu satovi,
rastu katovi,
rastu vratovi,
rastu Ivice,
rastu Marice,
rastu cicike,
rastu micike.

I što još raste?

Rastu pilići,
rastu stričevi,
rastu prababe,
rastu tetke,
rastu četke.

I što još raste?

I ne znam više!

ŠETNJA

Kad hobotnica, sa svojim mužem
u šetnju ide, oni se drže:

rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku
rukompod ruku

(da ih svi vide)

NADVORU KRALJA
PUMPULINA

I .

u

...

NA DVORU KRALJA PUMPULINA

Na dvoru kralja Pumpulina
živjela jedna čaša vina.

Stanovala je kraj salvete
između noža i paštete.

Na visokoj je stala nozi
u otmjenoj i sjajnoj pozi.

Odijevala se prema modi
u skladu s jelom, prema zgodi.

Nekad je bila zlatno-bijela
a ponekad rumena cijela.

Svakog se dana, (kako valja),
šetala sve do usta kralja.

Na drugom kraju krčag žut
bio je uvijek nešto ljut.

I vrebao je samo zgodu
da naliže u čašu vodu.

To mu je bio davni san,
a imao je sjajan plan.

Jednom dok kralja bilo nije
u čašu litru vode slije,

pa kralj Pumpulin sada pije
bevandu kao nikad prije:

ni na kraj pameti mu nije!

KRALJ PUMPULIN VODI RAT

Kralj Pumpulin vodi rat
i u ruci drži bat.

Strašno ljut je kralj Pumpulin,
ukrao mu netko bulin.

Neki strašni crni tip,
ukrao mu lili-hip.

Ukrao mu desni džep,
ukrao mu maekov rep.

Ukrao mu jedan kliker
popio mu slatki liker.

Ukrao mu pola brade,
ukrao mu pola nade.

Nepoznati neki tat
ukrao mu djedov sat.

Ukrao mu jednu sobu,
sakrio mu donju robu.

Ako znate tko je to,
recite mi, bit će zlo!

Tko ne vrati sve te stvari
nek žabu u loncu vari!

DAJ-MI — DAM-TI

Ovu priču svatko pamti:
Jednog dana Daj-Mi — Dam-Ti,

nešto glatko, nešto bijelo
na vrh jednog zida sjelo.

Skupilo se mnogo ljudi,
svaki se tom bijelom čudi.

Ta vijest stiže i do kralja.
— Ne znam što je, al to valja!

Reče kralj i samo gleda,
Daj-Mi — Dam-Ti, gore sjedi.

Malo se pruonuo, malo se mućnuo,
malo se tucnuo, i onda: bućnuo!

Kralj je vrlo tužan bio,
cijeli dan je suze lio.

Svu noć je suze točio,
svu je pidžamu smoćio.

Pozvao je svoje ljude,
pozvao je konje svoje,

i sad oni svi se trude,
i sad oni svi se znoje,

da sastave Daj-Mi — Dam-Ti,
lice im od muke plamti.

Ipak nisu snage smogli
sastavit ga nisu mogli.

U VRTU KRALJA PUMPULINA

Pred dvorcem stoji stari kralj
i skakuće kroz vrt udalj.

Kraljica majka broji pare,
po krovu skače bijelo jare,

a za njim trči crna koza,
princeza se u kadi voza.

Dadilje dvije sijede stare,
vitezu mladom račun kvare.

Na kuli stoji kraljev žbir,
kraljica jede kruh i sir.

Na klupi sjedi kraljev sin
i zabija u čizmu klin.

Sluškinja jede žutu dunju,
sobar u ribnjak baca tunju

i lovi ribicu Čin-Čon,
po sobi seta bijeli slon.

Kuhar salatu pravi rusku,
a sobarica čupa gusku.

Učitelj dvorski čita prozu,
podrumar kraljev muze kozu.

Iz kuhinje miriše sos,
kraljica baka briše nos.

Na klupi sjedi kraljev stric
i priča novi lanjski vic.

Na kuli stoji kraljev top,
na topu stoji kraljev pop.

U parku prase gricka žir,
u dvorcu vlada svečan mir.

Čuje se samo kako kralj,
u vrtu skakuće udalj.

GOSPOĐICA MAJONEZA

Gospođica Majoneza
srela je sinoć jednog kneza.

On se gospodin Biftek zvao
i svatko ga je dobro znao.

Sreli su se u kasnu uru
na jednom bijelome tanjuru.

Biftek je odmah pred nju pao
i pusicu joj jednu dao.

Ona je stala vriskati:
— Oh, nemojte me stiskati,

jer ja sam nježne naravi,
a vi ste vrlo varavi!

Tu našao se Krastavac,
kiseli, pravi hvastavac,

i s Biftekom se stao tući
i stao ga za kosu vući:

— Hajdete, molim, k vragu,
pustite moju dragu,

s kojim je pravom ljubite?
Smjesta se lijepo gubite!

Tako se Krastavac ljutio
i sve je više žutio.

— Da sam kao i vi krastav
ne bih bio tako hvastav —

reče mu Biftek — zato bar
šutite, kad ste kukumar!

Tada je stigla viljuška jedna
dugačka, tanka i vrlo čedna

i ljutito im rekla: — Dosta,
vi družina ste vrlo prosta,

i zato čujte što vam kažem
zaslužujete da vas smažem!

CIPELA

Jedna se cipela svadila s nogom
i ljutito joj rekla: — Zbogom!

I uzela sve stvari svoje,
četku i kremu crne boje,

i krenula u bijeli svijet.
Srela je jedan mali cvijet

koji se odmah stao maziti:
— 0, nemojte me, molim, zgaziti.

Ona je rekla: — Što ja tu mogu,
ta stvar se odnosi na nogu,

a ne na mene, prema tome,
cvijete, gospodine, dabome!

I grabila je dalje svijetom
poplatom uskim i tankom petom.

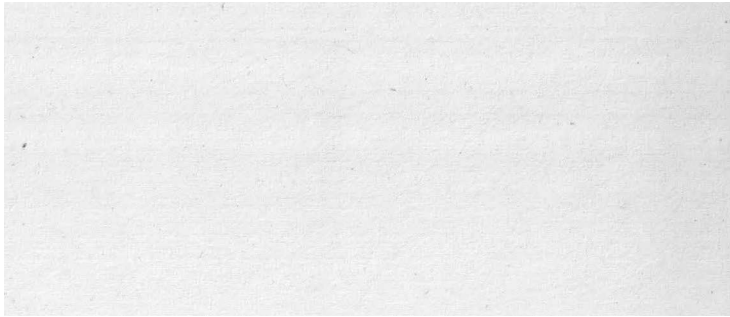
Moglo se čuti kako pjeva:
— Cipela ja sam lijeva, lijeva!

I, jednog dana, jednog tjedna
k njoj približi se noga jedna,

reče joj lijepo: — Dobar dain,
mogu li kod vas dobit stan?

Cipela smjesta odvrati njoj:
— Gospodo nogo, niste moj broj,

a i da jeste, ja vam velim,
s nogama veze imat ne želim!

NEPOZNATE RIJECI I IZRAZI

a la mode	— po modi, francuski izraz
berda	— muzički instrument, kontrabas
Bonjour tristesse	— »Dobar dan, tugo«, roman francuske spisateljice Frangoise Sagan
bulin	— mala kugla, služi kao meta u igri »Na buće«, dalmatinski izraz
česan	— češnjak, bijeli luk
Epidaurus	— stari grčki grad, nalazio se u blizini Dubrovnika na mjestu današnjeg Cavtata
espadrile	— »špagerice«, cipele od konopa
grog	— rum s vrućom vodom
groggu	— iskrivljen engleski izraz groggy, što znači »mrtav pijan«
hipopotam	— ili hippopotamus, latinski naziv za nilskog konja
La donna e mobile	— Žena je varljiva — poznata arija iz Verdijeve opere »Rigolletto«
šljemati	— pretjerano piti
trački jezik	— jezik pokrajine T raki je u Grčkoj
twist	— moderni ples brzog ritma
very well	— vrlo dobro, engl.
zdiir	— stražar u doba Dubrovačke republike

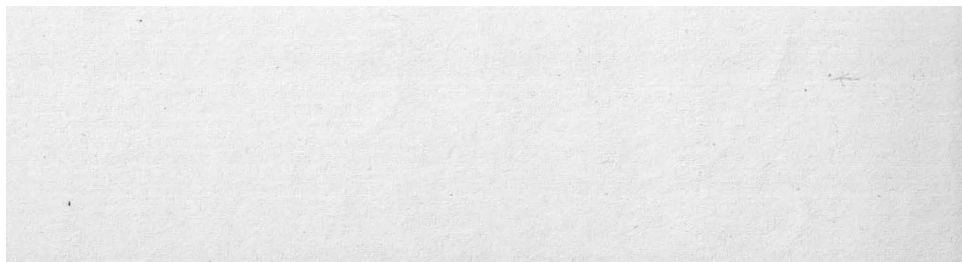
V

X V

BILJEŠKA O PISCU

LUKO PALJETAK je rođen u Dubrovniku 19. kolovoza 1943. godine. Završio Filozofski fakultet u Zadru. Član Društva književnika Hrvatske. Do sada objavio tri knjige pjesama: »Nečastivi iz ruže« (1968), »Najbliži konac svijeta« (1969) i »Ljubičaste kiše« (1973). Za prvu knjigu dobio nagradu fonda A. B. šimić. Piše također igrokaze za kazalište lutaka i za dječju scenn. Radi kao asistent na Filozofskom fakultetu u Zadru. Osim navedenog bavi se prevodenjem s engleskog jezika. Preveo je zbirku kanadske poezije.

SADRŽAJ

MIŠEVI I MAČKE NAGLAVAČKE

Jedna je mačka mnogo jela.....	7
Tedna je mačka mnogo pila.....	10
Tednu su mačku zvali Ica.....	13
Jmjefcno disanje.....	15
Tedna je mačka glasovir svirala.....	19
Tedna je mačka jela slatkiše.....	22
Tedna se mačka samo smijala.....	26

ZALJUBLJENI KROKODIL

stonoga u trgovini.....	33
Krokodil s kravatom.....	36
Zaljubljeni krokodil.....	38
Krokodil harmonikaš.....	11

NOVOSTI S POSLJEDNJE STRANICE

Novosti	47
Puž na putovanju.....	49
Krava sa zelenim očima.....	53
Tri mesara	54
Dva hipopotama	56
Dva dinosaurusu.....	57
Morski jež.....	58

ŠTO SE SVE ZBIVA ISPOD LISTA

Što se sve zbiva ispod lista?.....	63
Sunčev zračak.....	<55
Na Divljem zapadu.....	66
Sličica	68
Ježić Ubodežić.....	70
Puž i pužića.....	71
Zvončić i pčele.....	72
Leptir.....	73
Kiša.....	74
Šetnja.....	77

NA DVORU KRALJA PUMPULINA

Na dvoru kralja Pumpulina.....	81
Kralj Pumpulin vodi rat.....	83
Daj-Mi — Dam-Ti.....	84
U vrtu kralja Pumpulina.....	86
Gospodica Majoneza.....	88
Cipela.....	90
<i>Nepoznate riječi i izrazi.....</i>	<i>93</i>
<i>Bilješka o piscu.....</i>	<i>95</i>

SADA IZAŠLO U BIBLIOTECI VJEVERICA

3n Ingolič	Marija Majerova	Danko Oblak
Jak sa dva imena	Robinzonka	Modri prozori
elka Martić	Makedonski pisci djeci	Josip Vandot
o	Josip Vandot	Kekec na vučjem tragu
minia zur Miihlen	Kekec nad samotnim	Erich Kastner
pričaju Petrovi	ponorom	Emil i detektivi
ateljji	Charles Perrault	Lewis Carroll
1 Levstik	Bajke	Alica u Zemlji čudesa
iihojca	Mato Lovrak	Gabro Vidović
ileretennikov	Devetorica hrabrih	Kurir sa Psunja
>da Uljanov	Krišan čandar	Miroslav Hirtz
inna Spyri	Preokrenuto drvo	Priče iz prirode
U	Mihail Zoščenko	Vojin Jelić
;1 Karalijčev	Priče za djecu	Psiću, a kako je tebi
vi je tu priča	William Saroyan	ime
h Kastner	Tata, ti si lud	Grigor Vitez
Quichotte	VVilliam Saroyan	Kad bi drveće hodalo
laniel Hawthome	Mama, volim te	Erich Kastner
esna knjiga	Perzijske bajke	Tonček i Točkica
ne/j Čukovski	Braća Grimm	Ivana Brlić-Mažuranić
tor Jojboli	Bajke	Priče iz davnine
limir Colin	Milan šega	Gianni Rodari
ce	Čarobni kijučić	Cipol'no
nej Čukovski	Vesna Parun	Anđelka Martić
ce	Tuga i radost šume	Dječak i šuma
	Knjiga radosti	Knjiga radosti II

<

vana Brlić-Mažuranić
ndnovate zgode šegrta
Ilapića

LStrid Lindgren
Sazmo u skitnji

dilivoj Matošec
'iki traži Neznanca

gianni Rodari
'utovanje Plave
trijeke

fato Lovrak
leleni otok

^jekoslav Majer
:una na telefonu

Susret Idrizović
đrav i aždaja

rance Bevk
lali buntovnik

Iraca Grimm
•riče

relix Salten
Jambi

I. C. Andersen
»riče

I. C. Andersen
lajke

-ewis Carroll
Ilica s onu stranu
igledala

ens Sigsgaard
lobin Hud

/ladimir Nazor
“Curir Loda

'erenc Molndr
Junaci Pavlove ulice

Stevan Bulajić
Nebeski mornar

Aleksa Mikić
Priče o malim borcima

Oton Župančič
Ciciban

Aleksandar Popović
Tvrđoglave priče

Mato Lovrak
Vlak u snijegu

Ezopove basne

Karei Čapek
Bajke

Branka Jurca
Kućica kraj mora

Gabro Vidović
Trojica iz Male ulice

Marcel Ayme
Priče mačke na grani

Pavel Bažov
Kameni cvijet

Arkadij Gaj dar
Timur i njegova četa

Milivoj Matošec
Admiralov otok

C. Collodi
Pinokio

Gianni Rodari
Đelsomino u Zemlji
lažljivaca

A. Volkov
Čarobnjak iz Oza

Slavko Kolar
Na leđima delfina

W. M. Thackeray
Ruža i prsten

Desanka Maksimović
Ptice na česmi

France Bevk
Crna braća

J. Broszkie\vicz
Velika, veća i najveća

Palma Katalinić
Djetinjstvo Vjetra
kapetana

A. R. van der
Loeff-Basenau
Lavine bjesne

Aleksej Tolstoj
Zlatni ključić

Gabro Vidović
Zatočenici Pernatog
otoka

Erich Kastner
35. maj

Tone Seliškar
Družina Sinjega galeba

Fran Levstik
Pjesme za djecu

Emest Thompson Seton
Vinipeški vuk

Ivan Cankar
Moj život

Grigor Vitez
Gdje priče rastu

Branko Ćopić
Sin Brkate čete

Vojin Jelić
Hrabrij i nego igračka

ii Kušan
naća zadaća
rcel Ayme
ige priče mačke na
ni
a Kušan
luna na Zelenom
u
itav Krklec
imun i naočale
Peroci
co, laku noć
nni Rodari
efonske priče
gor Vitez
i se nastavlja
ko Zvrko
ša Cvarak
:h Kastner
'ječuljak
3arca — M. Argilli
licevi doživljaji
x Salten
nbijeva djeca
:o Lovrak
ižba Pere Kvržice
nislav Femenić
na ljetovanju
ivoj Matošec
ah u Ulici lipa
i Maria Aab
tropirka Eva
ia Iveljić
ljić sa zlatnim
lom

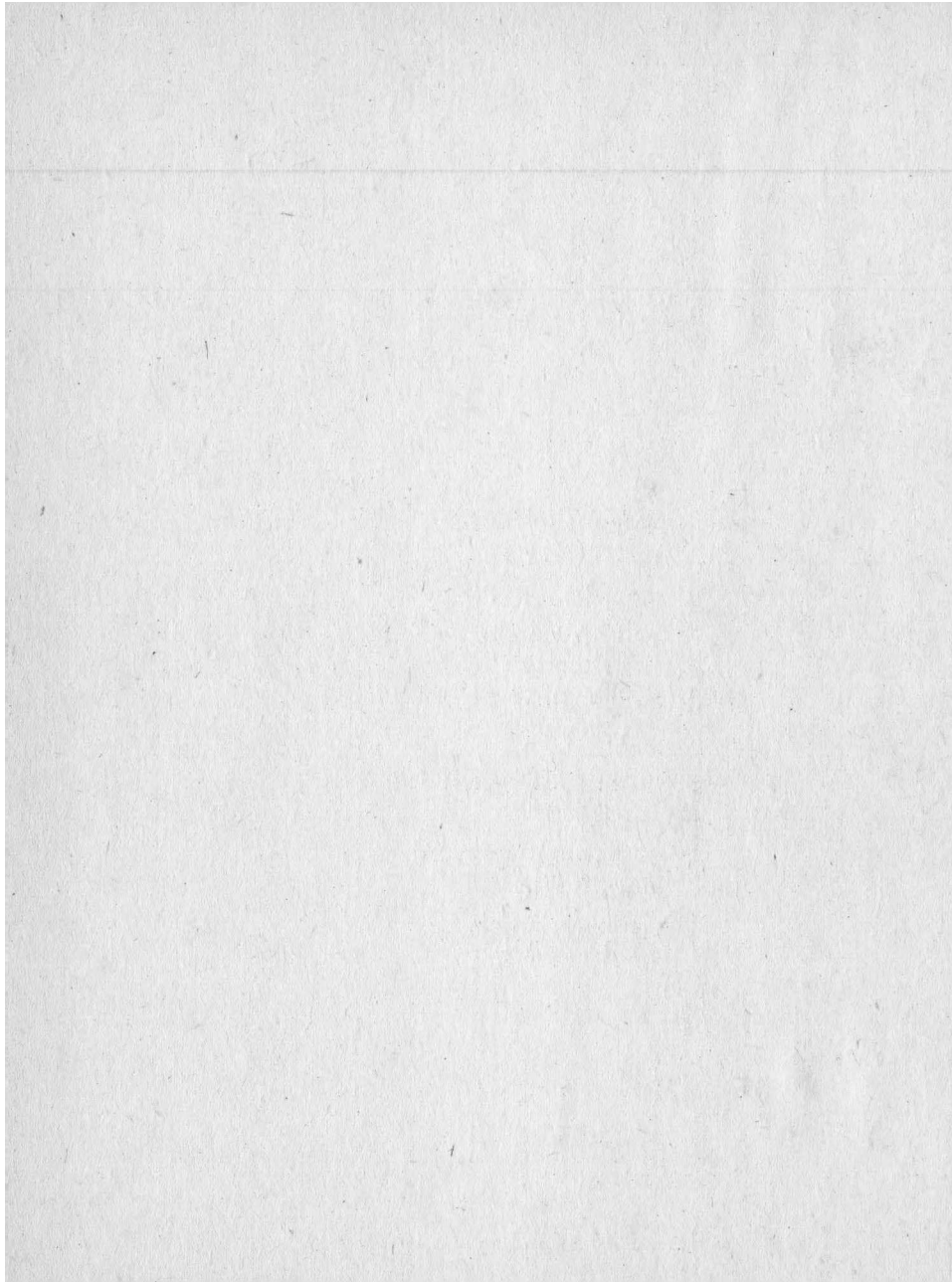
Višnja Stahuljak
Začarani putovi
Pjesme četiri vjetra
*(Izbor i prijevod Grigor
Vitez)*
Hans Peterson
Mati ja i vjeverica
Henry Winterfeld
Djevojčica iz svemira
Palma Katalinić
Pričanje Cvrčka
moreplovca
Zdenka Jušić-Seunik
Vode su pjevale
Stjepan Jakševac
Vesela godina
Erich Kastner
Emil i tri blizanca
Erich Kastner
čovječuljak i Malena
Erich Kastner
Blizanke
Jagoda Truhelka
Zlatni danci
Zvonimir Balog
Nevidljiva Iva
Dragan Lukić
Neboder C 17
M. Bjažić —
Z. Furtinger
Ništa bez Božene
Sunčana Škrinjarić
Kaktus bajke

Ivan Kušan
Koko i duhovi
Blanka Dovjak
Matković
Neobična ulica
Gianni Rodari
Planeta ispunjenih želja
Mladen Kušec
Dobar dan!
Viola Wahlstedt
Aslak dječak sa Sjevera
Anđelka Martić
Vuk na Voćinskoj cesti
Mato Lovrak
Neprijatelj br. 1
H. C. Andersen
Bajke i priče
Dubravka Ugrešić
Mali plamen
Zlata Kolarić-Kišur
Moja Zlatna dolina
Ivan Kušan
Koko u Parizu
Milivoi Matošec
Veliki skitač
Zdenka Jušić-Seunik
Kupi mi vilovita konja
Antoine de Saint-
-Exupery
Mali princ
Vlatko Šarić
Miško
Sunčana Škrinjarić
Dva smijeha

ia bro Vidović
Sjelkan
istrid Lindgren
’ipi Duga Čarapa
Zvonimir Balog
a magarac
Jemet—Jagdfeljd
iatja i krokodil
itanislav Femenić
krijesnice
/Mladen Kušec
folim te

Božena Loborec
Četiri dječaka
i jedan pas
Blanka Dovjak-Matković
Priče iz Dubrave
Luko Paljetak
Miševi i mačke
naglavačke
Drago Ivanišević
Mali, ne maline
Ivan Kušan
Lažeš, Melita

Sunčana Škrinjarić
Zmaj od stakla
Mladen Kušec
Plavi kaputić
Josip Barković
Zeleni dječak
Danko Oblak
Zelena patrola
Višnja Stahuljak
Kućica sa crvenim
šeširom
Nada Iveljić
Dobro lice

Likovni urednik
Irislav Meštrović

Tehnički urednik
Marijan Basic

Korektori
Marija Molnar i Sefija Ibrahimpašić

*

Izdavačko knjižarsko poduzeće
Mladost
Zagreb, Ilica 30

*

Za izdavača
Branko Juričević